

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 05 grudnia 2019 r.

DNR-4.720.75.2018.KR

DECYZJA nr DNR-1/ 52 /2019

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku Pana Piotra Dmowskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/46/2019 z dnia 11 października 2019 r., postanawiam na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w zw. z art. 24 ust. 14 pkt 2 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), utrzymać decyzję w mocy w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt 1 ww. decyzji.

UZASADNIENIE

Pismem z 22 października 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący nosidełka BabyBjörn „Original” 3,5 kg – 11 kg, zwanego dalej („nosidełkiem” lub „Produktem”), udostępnionego na rynku przez przedsiębiorcę Piotra Dmowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą BABYMOOSE Piotr Dmowski w miejscowości Łoś.

W trakcie kontroli nr: NR.8361.301.2018.JZ.GO, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali nosidełko ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2013 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci -- Nosidełka dla dzieci -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań -- Część 2: Nosidełko miękkie*, zwanej dalej „normą”. Ponadto próbka nosidełka została przekazana do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów w Lublinie zwanego dalej: „Laboratorium UOKiK w Lublinie”, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych.

Badania laboratoryjne nosidełka przeprowadzone przez Laboratorium UOKiK w Lublinie wykazały, że produkt nie spełnia wymagań wskazanych w punkcie 8.5 normy, gdyż w trakcie badania przeprowadzanego zgodnie z punktem 8.5.2 ww. normy wyłamaniu uległ zamek boczny, zatrzask w podwójnej sprzączce na dole nosidełka oraz klamerka paska w górnej części i nastąpiło wypadnięcie obciążnika do badań. Tym samym w trakcie badania elementy mocujące i regulujące nosidełko służące do zabezpieczenia dziecka otworzyły się i produkt nie działał zgodnie z jego przeznaczeniem (*vide* sprawozdanie z badań nr 193/2018 z dnia 24 września 2018 r.).

Ze względu na powyższe, Prezes UOKiK wszczął postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka.

W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK jako organ I instancji, strona postępowania zwróciła się o zbadanie próbki kontrolnej nosidełka.

Wobec powyższego, Prezes UOKiK wydał postanowienie o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego – akredytowanego Instytutu Techniki Górniczej „KOMAG” w Gliwicach mającego na celu ustalenie, czy produkt spełnia wymagania określone w pkt 8.5 normy, a tym samym czy jest bezpieczny dla konsumentów.

Pismem z 6 czerwca 2019 r. biegły przekazał wyniki badań próbki rozjemczej nosidełka, z których wynikało, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w pkt 8.5 normy. Ze sprawozdania z badań nr 325/DLS/2019 przeprowadzonych przez biegłego wynikało, że w toku badań nastąpiło pęknięcie i wyrwanie dwóch zamków bocznych, rozerwanie prawego paska z klamrą do podparcia głowy oraz pęknięcie prawej sprzączki klamry podwójnej.

Na podstawie zgromadzonego w toku I instancji materiału dowodowego i oświadczeń strony postępowania Prezes UOKiK ustalił, iż od września 2017 r. strona postępowania udostępniła na rynku 240 nosidełek sprzedając je 14 dystrybutorom oraz klientom detalicznym. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania poinformowała dystrybutorów o konieczności sprawdzenia i wycofania z rynku nosidełek oznaczonych kodem kreskowym 7317680230713 i nr partii 2017 – 01 – SF oraz za pośrednictwem ostrzeżenia umieszczonego na swojej stronie internetowej poinformowała o zaistniałej sytuacji konsumentów.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez nosidełko będące przedmiotem niniejszego postępowania. W związku z powyższym, decyzją z 11 października 2019 r. DNR-1/46/2019 Prezes UOKiK umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (pkt 1 decyzji).

Pismem z dnia 28 października 2019 r. strona postępowania zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej Wnioskiem) w zakresie pkt 1 decyzji DNR-1/46/2019, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz naruszenie przepisów postępowania poprzez naruszenie art. 7, 77 § 1, art. 80 oraz art. 81a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm., zwanej dalej K.p.a.) wnosząc na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 K.p.a. o uchylenie Decyzji w pkt 1 i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uznanie, że produkt będący przedmiotem postępowania jest bezpieczny tj. o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pismem z 4 listopada 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż toczy się postępowanie wszczęte Wnioskiem, informując jednocześnie o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o treści art. 41 i art. 73 K.p.a.

Pismem z 20 listopada 2019 r. strona postępowania przedłożyła kopię raportu z badań nosidełka wykonanych przez Intertek Consumer Goods GmbH wykonanych na zgodność z pkt 8.5 normy EN 13209-2 :2015 wraz z jego tłumaczeniem, podnosząc iż wynik przedstawionych badań jest pozytywny, co przemawia za słuszością zarzutów podniesionych we Wniosku.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Pana Piotra Dmowskiego prowadzącego działalność pod firmą Piotr Dmowski BABYMOOSE, reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika r.pr. złożonym osobiście w dniu 28 października 2019 r. tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a.- 14 dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Decyzja DNR-1/46/2019 została bowiem doręczona stronie postępowania w dniu 14 października 2019 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-1/46/2019 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego

wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia. (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 1 decyzji nr DNR-1/46/2019 z dnia 14 października 2019 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

W niniejszej sprawie bezsprzeczne oraz nie kwestionowane przez stronę postępowania pozostają następujące fakty i okoliczności.

Pan Piotr Dmowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Piotr Dmowski BABYMOOSE udostępnił nosidełko BabyBjörn „Original” 3,5 kg – 11 kg na rynku i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie

procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

W toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu strona postępowania nie kwestionowała ustaleń poczynionych przez Prezesa UOKiK na podstawie sprawozdań z badań próbki nosidełka przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Lublinie nr 193/2018 z dnia 24 września 2018 r. oraz sprawozdania z badań próbki kontrolnej przeprowadzonego przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach nr 325/DLS/2019 z 6 czerwca 2019 r. Strona w toku postępowania I instancji przedstawiła raport z badań Bureau Veritas Consumer Products Services UK Ltd. Nr TR5619/219344 z 2 listopada 2018 r. oraz raport z badań przeprowadzonych przez laboratorium SGS France z 29 marca 2019 r., ale dokonując oceny tych badań w kontekście postępowania prowadzonego przez organ w I instancji zauważyć należy, że próbka wyrobu zbadana przez Bureau Veritas Consumer Products Services UK Ltd. o nr 2018-07-SF pochodziła z nieznanego organowi źródła i nie pobrano jej do badań z rynku.

Dokonując natomiast oceny raportu z badań przeprowadzonych przez laboratorium SGS France wskazać trzeba, iż badania wykonano niezgodnie z wymaganiami normy, tj. przy użyciu obciążenia wynoszącego 11kg. Norma przewiduje zaś badanie z użyciem obciążenia wynoszącego 15kg dla nosidełek przeznaczonych dla dzieci o wadze powyżej 9 kg, zatem nie można uznać, aby raport ten mógł wpłynąć na rozstrzygnięcie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Skoro bowiem norma zharmonizowana przewiduje, że badanie nosidełek przeznaczonych dla dzieci o wadze powyżej 9kg należy wykonać z obciążeniem o wadze 15kg, nie zasługuje na uznanie zgodności z normą badanie wykonane z mniejszym obciążeniem. Natomiast o domniemaniu zgodności wyrobu z wymaganiami moglibyśmy mówić wyłącznie w przypadku spełnienia wymagań normy w sposób prawidłowy.

Zauważyć należy, że próbka podstawowa zbadana w Laboratorium UOKiK w Lublinie o nr 2017-01-SF wyprodukowana została w Turcji. Zabezpieczona i zbadana próbka kontrolna oznaczona jest symbolem 2017-07-C i została wyprodukowana w Chinach, co dało podstawę do stwierdzenia, że niezgodność z wymaganiami normy PN-EN 13209-2:2016-04 nie ogranicza się wyłącznie do partii oznaczonej jako 2017-01-SF, lecz dotyczy całości produktu.

W toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania przedstawiła wyniki badań przeprowadzonych przez Intertek Consumer Goods GmbH z 15 listopada 2019 r. w zakresie pkt 8.5 normy EN 13209-2:2015, nosidełka które zgodnie z deklaracją strony postępowania jest oznaczone symbolem 2017-01 tj. wg oceny strony z partii objętej postępowaniem zakończonym Decyzją. W związku z powyższym w pierwszej kolejności wyjaśnić należało, czy pkt 8.5. normy europejskiej EN 13209-2:2015 jest tożsamy z pkt 8.5 normy PN-EN 13209-2:2016-4. Zestawienie treści obu norm oraz źródła pochodzenia i publikacji normy PN-EN

13209-2:2016-4 wskazuje, że punkty te mają tę samą treść i te same wymagania. Norma EN 13209-2:2015 jest normą europejską opublikowaną przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, norma ta zastępuje normę EN 13209-2:2005, natomiast PN-EN 13209-2:2016-4 jest normą polską, zastępującą normę PN-EN 13209-2:2006 (wprowadzającą normę EN 13209-2:2005) i wprowadza normę EN 13209-2:2015.

Dokonując oceny powyższego dowodu podkreślić należy, że zgodnie z pismem z 10 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka BabyBjörn „Original” 3,5 kg – 11 kg. Zarówno wszczynając jak i wydając rozstrzygnięcie w sprawie Prezes UOKiK nie ograniczał zakresu prowadzonego postępowania wyłącznie do nosidełka z określonej partii. Co więcej wykonane badanie próbki kontrolnej, zabezpieczonej i pobranej u kontrolowanego dystrybutora wskazują, że nieprawidłowości dotyczące nosidełka nie ograniczają się do partii pochodzenia próbki podstawowej tj. oznaczonej symbolem 2017-01-SF.

Postępowanie prowadzone przez Prezesa UOKiK jako organ I instancji zostało umorzone w związku z udowodnieniem przez stronę postępowania, że udostępniane przez nią nosidełka zostały zwrócone do ich producenta, zatem wycofano je z obrotu co daje podstawy do stwierdzenia, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń, poprzez usunięcie z rynku ich źródła - nosidełek. Tym samym, w świetle zgromadzonych dotychczas w sprawie dowodów, w ocenie Prezesa UOKiK obalone zostało domniemanie zgodności nosidełek z normą, co wskazuje na fakt, iż produkt nie jest bezpieczny. Przedstawione przez stronę postępowania wraz z pismem z 20 listopada 2019 r. wyniki badań przeprowadzonych przez Intertek wskazują co prawda, że dany egzemplarz przeszedł badanie na pkt 8.5 normy EN 13209-2:2015 pozytywnie, jednakże rozważając wpływ wniosków jakie płyną z przesłanego raportu na niniejsza sprawę, nie można nadać mu rozstrzygającego znaczenia. Obalenie domniemania zgodności nosidełka z normą wskazuje bowiem, że na rynku znalazły się produkty, które nie są bezpieczne. Wszystkie nosidełka, które znalazły się na rynku zostały wykonane wg tego samego projektu produktu. Zatem, aby wykazać że produkt jest bezpieczny, w sytuacji kiedy obalone zostało domniemanie dotyczące bezpieczeństwa tego produktu, nie jest wystarczające wykonanie badania jednostkowego egzemplarza nosidełka. Celem stwierdzenia, że produkt jest bezpieczny strona powinna dokonać modyfikacji lub wymiany elementów, których wadliwość wpłynęła na wynik badań lub przedstawić dowody, które pozwoliłyby zawęzić zakres wadliwych egzemplarzy wyrobu do określonej partii, serii, obszaru geograficznego lub fabryki łącznie z wykazaniem przyczyn wadliwości i sposobem eliminacji nieprawidłowości.

W niniejszej sprawie, pomimo świadomości, iż nosidełka produkowane są w różnych fabrykach oraz stwierdzenia, iż zarówno egzemplarz wyprodukowany w Turcji jak i egzemplarz

wyprodukowany w Chinach nie przeszedł badań normy i nie jest bezpieczny, strona nie wykazała się ww. działaniami. W związku z powyższym, w ocenie Prezesa UOKiK zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie przemawia za zmianą rozstrzygnięcia zapadłego w pkt 1 Decyzji DNR-1/46/2019 i uznaniem, że produkt jest bezpieczny.

Odnosząc się zaś do podniesionych przez stronę postępowania we Wniosku zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz naruszenie przepisów postępowania poprzez naruszenie art. 7, 77 § 1, art. 80 oraz art. 81a K.p.a., stwierdzić należy że stawiane Prezesowi UOKiK zarzuty, bez względu na przepis, którego naruszenie zarzuca strona, albowiem zarzuty te przeplatają się wzajemnie, sprowadzają się co do zasady do zakwestionowania tezy Prezesa UOKiK, iż wyrób nie jest bezpieczny, zastosowania normy PN-EN 13209-2:2016-4 przy ocenie bezpieczeństwa produktu oraz nie uwzględnieniu podczas dokonywanej oceny bezpieczeństwa, wskazania strony postępowania, że nosidełko przeznaczone jest dla dzieci o wadze do 11kg i rozstrzygnięcie sprawy w oparciu wyniki badania na zgodność z normą przy zastosowaniu obciążenia 15kg. Ponadto strona zarzuca, iż w świetle zaistniałych w sprawie okoliczności zastosować należało art. 81a K.p.a. oraz w oparciu o powyższy przepis rozstrzygnąć na korzyść strony postępowania.

W ocenie Prezesa UOKiK żaden z przedstawionych zarzutów nie zasługuje na uwzględnienie, a tym samym nie ma podstaw do podjęcia decyzji merytoryczno - reformacyjnej w niniejszej sprawie.

Przede wszystkim wyjaśnić należy, że podstawą wszczęcia postępowania były informacje uzyskane w toku kontroli i przekazane przez Inspektorów Inspekcji Handlowej. Na kartach kontroli o nr od 15 do 17 dokonana została przez inspektorów ocena ryzyka stwarzanego przez nosidełko. W zależności od ewaluowanego scenariusza ryzyko zostało określone na poziomie poważnym lub średnim. Zatem za chybiony uznać należy zarzut, jakoby w sprawie nie zostało przeprowadzone jego szacowanie.

Rozważając zarzut zastosowania normy PN-EN 13209-2:2016-4 Prezesa UOKiK stoi na stanowisku, że zastosowanie wymagań określonych w normach w najbardziej obiektywny i wiarygodny sposób pozwala ocenić, czy dany produkt jest bezpieczny. Norma to dokument przyjęty na zasadzie konsensu i zatwierdzony przez upoważnioną jednostkę organizacyjną, ustalający zasady, wytyczne lub charakterystyki odnoszące się do różnych rodzajów działalności lub ich wyników i zmierzający do uzyskania optymalnego stopnia uporządkowania w określonym zakresie. Normy nie są obowiązkowe, jednak przedsiębiorcy które je stosują, udowadniają w ten sposób, że ich produkty i usługi osiągnęły pewien poziom jakości, bezpieczeństwa i niezawodności. Należy także podkreślić, że w skład komitetów technicznych, które uczestniczą w pracach normalizacyjnych na szczeblu międzynarodowym wchodzi specjaliści delegowani przez

organy administracji rządowej, organizacje: gospodarcze, pracodawców, konsumenckie, zawodowe i naukowo-techniczne, szkół wyższych i nauki (art. 23 ust. 2 ustawy z 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483)). Należy więc uznać, że wymagania dla poszczególnych grup produktów zawarte w normach są tak wyważone, aby z jednej strony – były możliwe do spełnienia przez przedsiębiorców, a z drugiej – zapewniały bezpieczeństwo konsumentom. Co więcej, normy stanowiąc swego rodzaju kompromis między poszczególnymi grupami interesów określają wymagania dla produktów w sposób najbardziej pełny i wiarygodny. Ponadto normy zharmonizowane są częścią prawa Unii. Produkty wytworzone zgodnie z normami zharmonizowanymi korzystają z domniemania zgodności z odpowiednimi wymaganiami zasadniczymi dyrektyw, rozporządzeń lub innych aktów prawa UE. Za pomocą norm zharmonizowanych producent może skorzystać z uproszczonego procesu oceny zgodności wyrobu z właściwą dyrektywą/rozporządzeniem. W niniejszej sprawie strona postępowania nie podważała kwestii nieprawidłowości zastosowanej w sprawie metody badawczej zawartej w normie, albowiem sama poddawała produkt ocenie na zgodność z jej wymaganiami. Niemniej jednak strona dążyła do wykazania, że zgodność z jej postanowieniami można uznać przy zastosowaniu zmienionych wartości obciążenia określonego w metodzie badawczej pkt 8.5.2. W związku z powyższym wskazać, należy uznanie zgodności wyrobu z normą, skutkujące domniemaniem zgodności wyrobu z wymaganiami zharmonizowanej dyrektywy zasługuje na uznanie, jeśli udowodniono zgodność produktu z normą w jej właściwym brzmieniu. W przeciwnym przypadku odmówić należy uznania, że produkt spełnia wymagania normy. W takiej sytuacji strona postępowania powinna wykazać, że produkt jest bezpieczny w inny wybrany przez siebie sposób. Strona postępowania w niniejszej sprawie w toku jej rozpatrywania w obu instancjach dowodziła jednakże, że produkt jest bezpieczny poprzez wykazywanie zgodności nosidełka z normą. Do czasu wykazania, że produkt spełniał normę PN-EN 13209-2:2016-4 lub EN 13209-2:2015 niemożliwe było więc uznanie, że produkt jest bezpieczny.

Jednocześnie należy mieć na względzie fakt, iż w toku postępowania zmianie uległy również działania, które podejmowała strona, zmierzając do umorzenia postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ w I instancji, strona dążyła do wycofania produktu z rynku i w oparciu o tą przesłankę organ dokonał rozstrzygnięcia. Nie było bowiem podstaw do umorzenia postępowania ze względu na fakt, iż produkt jest bezpieczny. W toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania właśnie na tej podstawie. Rozważając możliwość wydania decyzji reformacyjnej poprzez umorzenia postępowania ze względu na fakt, iż produkt jest bezpieczny zgromadzone w sprawie dowody powinny dać podstawę do niewątpliwego stwierdzenia o jego bezpieczeństwie. W niniejszej sprawie jednakże Prezes UOKiK nie doszedł

do takiego przekonania, albowiem zgromadzone w sprawie dowody bezapelacyjnie wskazują, iż produkt poddany badaniom przez akredytowane laboratoria badawcze stwarza poważne ryzyko dla bezpieczeństwa użytkownika w wyniku jego eksploatacji. W tym miejscu odnieść należy się również do zarzutu pominięcia okoliczności, iż produkt użytkowany zgodnie z przeznaczeniem i instrukcją (w kontekście maksymalnej wagi dziecka) jest bezpieczny, a okoliczność ta powinna być wzięta pod uwagę przy ocenie zagrożenia. Przede wszystkim w ocenie Prezesa UOKiK rodzic – potencjalny użytkownik nosidełka, czyli produktu użytkowanego często i systematycznie, nie dokonuje ważenia dziecka przed każdorazowym jego użyciem. Założyć należy zatem, że wbrew intencji producenta w nosidełku znaleźć mogą się dzieci o wadze większej niż zakładana, co wydawałoby się producent nosidełka powinien mieć na uwadze projektując produkty z zastosowaniem pewnego marginesu bezpieczeństwa w tej materii. Z tego też względu zapewne, dla nosidełek przeznaczonych dla dzieci powyżej 9kg badania przeprowadza się z obciążeniem 15kg. Określone przez inspektorów inspekcji handlowej zagrożenia stwarzane przez produkt Prezes UOKiK w pełni podziela, czego wynikiem było i jest wszczęcie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Z tego też względu nie znajdują uznania zarzuty zmierzające do uznania, że produkt jest bezpieczny, tylko ze względu na fakt, iż obalenie domniemania zgodności z normą nie jest jednoznaczne z tym, że produkt jest niebezpieczny. Ocena okoliczności niniejszej sprawy przemawia za uznaniem, w obliczu obalenia domniemania zgodności z normą oraz w związku z brakiem dowodów na okoliczności wyeliminowania przyczyn, będących podstawą ich obalenia, że w świetle ustalonych w toku kontroli zagrożeń jakie stwarza produkt, istnieją podstawy do uznania go za produkt niebezpieczny.

Prezes UOKiK stoi również na stanowisku, że w niniejszej sprawie nie pojawiły się wątpliwości co do stanu faktycznego, które przemawiałyby na korzyść strony. W toku postępowania obu instancji ustalono jednoznacznie, że nosidełko nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, a ponadto jak wynika z szacowania ryzyka stwarza poważne zagrożenie dla życia i zdrowia.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Jadwiga Gunerka
Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru Rynku